

หัวใจของนักบวช คือ การรักษาพระธรรมวินัย

พวกเราทุกรูปมีโอกาสได้บวชตั้งแต่อายุยังน้อย ได้เรียนรู้เรื่องบุญ เรื่องบาปตั้งแต่ยังเล็ก ไม่ต้องไปก่อเวรยิงนกตกปลา ไม่ต้องไปเสี่ยงคุกเสี่ยงตาราง ไม่ต้องไปหานรกเข้าตัวแบบชาวโลก ก็ขอให้เราตระหนักถึงความโชคดีของเราไว้ให้มาก

เมื่อพวกเราทุกรูปมีบุญได้บวชกันตั้งแต่อายุ ๑๒ - ๑๓ ปี จนกระทั่งวันนี้บวชเป็นสามเณรผ่านมา ๙ - ๑๐ ปีแล้ว และกำลังจะได้บวชเป็นพระภิกษุสมความปรารถนา ต้องถือว่าเป็นการบวชที่ประสบความสำเร็จราบรื่น ได้เรียนเต็มที่ไม่ต้องห่วงเรื่องขบฉัน ไม่ต้องห่วงเรื่องขาดแคลนตำราเรียน มีอาจารย์สอนหนังสือไว้พร้อมทั้งหมด สิ่งแวดล้อมมีความเหมาะสมเหลือเกิน ที่จะสนับสนุนให้เราได้ศึกษาและฝึกฝนทั้งหยาบทั้งละเอียดให้บริสุทธิ์ผุดผ่องยิ่งๆ ขึ้นไป

การฝึกหยาบ คือ การเรียนด้านศาสตร์ที่เป็นความรู้ปริยัติ เช่น ภาษาบาลี เป็นต้น

การฝึกละเอียด คือ การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงนิสัยตนเองให้บริสุทธิ์ผุดผ่องยิ่งๆ ขึ้นไป

บางคนในโลกนี้ ร่ำเรียนกันมาจนพูดได้หลายสิบภาษา แต่ว่าขาดไปภาษาหนึ่ง นั่นคือ ภาษาคน เพราะมุ่งเอาแต่การเรียนวิชาการ แต่ยังไม่ได้แก้ไขปรับปรุงนิสัยของตน การฝึกตนจึงต้องฝึกหยาบคู่ไปกับการฝึกละเอียด มิฉะนั้น จะมีแต่ความรู้ แต่นิสัยจะยังไม่ดี

ในการเรียนของการคณะสงฆ์เรา แบ่งเป็นสายบาลีกับสายนักธรรม สาเหตุที่แบ่งเป็นสองสายแบบนี้ ก็เพราะต้องการให้พวกเรารู้ว่า เมื่อเรียนภาษาบาลีแล้ว งานที่ต้องทำ ไม่ใช่แค่การรู้ภาษาบาลี แต่ยังมีส่วนแก้ไขปรับปรุงตัวเองด้วย ซึ่งการแก้ไขปรับปรุงตนเองนั้น จะมีสอนอยู่ในสายนักธรรม

ดังนั้น เป้าหมายของสองสายนี้จึงต้องไปรวมกัน การเรียนบาลีทำให้ได้รู้จักการแปลภาษาบาลีคล่อง เพราะพุทธวจนะในการฝึกตนเก็บอยู่ในภาษาบาลี การเรียนนักธรรมเพื่อให้ได้รู้จักการแก้ไขปรับปรุงนิสัยตัวเอง เพราะการปิดนรก เปิดสวรรค์ ไปนิพพานอยู่ที่การฝึกตน

พวกเราโชคดีที่บวชตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งเติบโตได้บวชเป็นพระภิกษุ จึงต้องรู้หลักการรักษาความเป็นสมณะของตนเองให้ดีกว่า บาลีมีไว้ไขภาษา นักธรรมมีไว้แก้ไขปรับปรุงตนเอง สองอย่างนี้พรากจากกันไม่ได้

ข้อได้เปรียบของการบวชตั้งแต่วัยเด็ก คือพวกท่านจะไม่มีขยะในใจ ไม่ต้องไปก่อเวรก่อบาป ไม่ต้องไปเฉียดคุก

เนียนตารางเหมือนเด็กชาวโลกบางคน คนที่มาบวชตอนเป็นผู้ใหญ่ กว่าที่จะเอาชนะในใจที่ติดมาออกไปได้ ต้องใช้คำว่าแทบลากเลือด

สมัยหลวงพ่อเข้าวัดใหม่ๆ ยังไม่ได้บวช พอหลับตาทำสมาธิ คว้าที่เคียวฆ่าตอนเรียนสัตว์บาล มันมาด้นบนตักให้เห็นเลย กว่าจะล้างขยะออกจากใจได้ ผีก็สมาธิผ่านไปเป็นสิบปี พวกท่านไม่ต้องมาผ่านเส้นทางนี้ นี่คือความมีโชคของทุกคน ที่ได้เติบโตอยู่ในเส้นทางที่บริสุทธิ์ ผุดผ่องดีงาม

โบราณบอกว่า ใจบริสุทธิ์เหมือนผ้าขาวนั้นเป็นความจริง หลวงพ่อต้องมาอาศัยคุณยายอาจารย์และหลวงพ่อครูไม่ใหญ่ช่วยโยกขยะออกจากใจอยู่หลายสิบปี จึงรอดมานั่งอยู่ได้ตรงนี้ เพราะฉะนั้น เมื่อหลวงพ่อบวชแล้ว จึงปิดนรกหนทางนรกให้ตนเองได้ พวกเราเมื่อบวชเป็นพระใหม่ ก็ขอให้ฝึกตนตามหลักสูตรไป รักษาความสะอาดดีของเราไว้ให้ได้ อย่าไปเพิ่มขยะให้ใจตนเอง

ไม่ว่าทางโลกหรือทางธรรม คนที่ไม่ได้ฝึกทั้งหยาบและละเอียดควบคู่กันมานั้น ชะตาชีวิตจะหนีไม่พ้นต้องเป็นคนขยะ เมื่อพวกเราบวชแล้ว ขอให้รักษาศรัทธาวินัยให้ดี อะไรที่ผิดธรรมวินัยแม้เพียงนิดเดียว อย่าได้ไปลองทำเด็ดขาด ต้องรู้จักรักษาความเป็นสมณะของเราให้ดี เผลอไปลองเข้า ไม่รักษาศรัทธาวินัยให้ดี เราจะกลายเป็นคนขยะทันที

เพื่อนที่เข้ามาบวชรุ่นเดียวกับเรา นั่งเรียนเก้าอี้ติดกันกับเรา ใช้โต๊ะตัวเดียวกัน ห้องเรียนเดียวกัน ใช้ภูมิก่อนนอนหลังเดียวกัน แต่หลุดออกไปก่อนก็มี เพราะเขาไม่ได้ระวังสิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นชีวิตของนักบวช เราต้องยืนอยู่บนเส้นทางของธรรมวินัยให้เคร่งครัด เพราะว่าการศึกษาธรรมวินัย คือการรักษาชีวิตพระของเรา คือการรักษาชีวิตของพระพุทธศาสนาเรา

เมื่อวันทีหลวงพ่อบวชเพิ่งบวชได้ ๗ วัน คุณยายอาจารย์เคยเตือนหลวงพ่อว่า “ท่านทัดตะ ท่านต้องช่วยยายเทศน์อบรมคนนะ เพราะยายแก่แล้ว แล้วก็สอนวิธีเทศน์ให้หลวงพ่อ” จากนั้นอีกไม่กี่วัน คุณยายก็บอกกับหลวงพ่อกีว่า “ท่านทัดตะ ยายขอนะ ถ้าไม่ครบ ๑๐ พรรษา ห้ามออกไปเทศน์นอกวัด” ก่อนบวชนั้นหลวงพ่อเคยย่ำขำมทวีปมาแล้ว แต่พอบวชแล้ว คุณยายก็ยังขอให้บวชครบ ๑๐ พรรษาก่อน จึงไปเทศน์นอกวัด

หลวงพ่อกีตอบคุณยายชัดว่า “พระไม่ได้คิดอยากเทศน์อะไรเลย แต่คุณยายให้เทศน์ก็เทศน์” แต่เพราะหลวงพ่อเองทั้งถูกคุณยายขอร้องให้ช่วยเทศน์และขอร้องไม่ให้ไปเทศน์นอกวัด หากไม่ครบ ๑๐ พรรษา จึงอยากทราบเหตุผล

คุณยายท่านตอบชัดเจน “ท่านต้องรู้ณะ ผู้ที่ไม่ปรารถนาดีต่อพระบ้าง ต่อพระพุทธศาสนาบ้าง มันมีอยู่ ท่านบวชพรรษาแรกๆ รู้ไม่ทันเขาหรอก แล้วเราเองไม่ระมัดระวัง

ตัว ไม่รู้ว่าควรทำไม่ควรทำ พอเกิดเป็นตำหนิขึ้นมา ชาตินี้
ทั้งชาติท่านจะแก้ไขยาก เขาเลิกกันไปเยอะแล้ว”นี่คือสิ่งที่
คุณยายท่านเตือนหลวงพ่อบวชได้ไม่กี่วัน

ส่วนหลวงพ่อกุโมใหญ่ คุณยายท่านขอว่า “ชาตินี้ทั้ง
ชาติ อย่าไปเทศน์นอกวัด” หลวงพ่อก็เลยถามเหตุผลจาก
คุณยายว่าทำไม คุณยายตอบชัดเจนดีเหลือเกินว่า “อันตราย
เพราะหลวงพ่ของท่านหุน่ดีเหลือเกิน พุดเพราะเหลือเกิน
ฉลาดเหลือเกิน คนที่ไม่หวังดีต่อพระพุทธศาสนามีอยู่มาก
ท่านจึงตกเป็นเป้าให้โจมตีได้ง่าย” เพราะว่าหลวงพ่ของท่าน
ฉลาดเหลือเกินนี้เอง จึงทำงานใหญ่ได้ขนาดนี้ คุณยายจึง
ต้องป้องกันไว้ตั้งแต่ต้น ทั้งๆ ที่ท่านไม่ได้ไปทำผิดอะไร
แต่ก็มีคนเอาข้อป้ายจนวนลนขึ้นศาล เพราะเขาเห็นว่า ท่าน
คือกำลังสำคัญของพระพุทธศาสนา เขาจึงจะเอาให้ตาย
ให้ได้ นี่คือนิ่งที่คือนยายท่านมองเห็นการณโกล จึงป้องกัน
หลวงพ่ของท่านไว้ตั้งแต่ต้น

คือนยายท่านป้องกันหลวงพ่อกุโมใหญ่และหลวง
พ่อไว้ตั้งแต่พรรษาแรกๆ แบบนี้ จึงได้มาเป็นหลวงพ่อกของ
พวกเรา

ดังนั้น เมื่อพวกท่านบวชแล้ว ก็ขอให้รักษาพระธรรม
วินัยให้ดี เพราะการรักษาพระธรรมวินัย คือ การรักษา
ชีวิตพระของพวกท่านเอง ก่อนจะไปทำหน้าที่เป็นครูสอน
ศีลธรรมผู้อื่น ต้องรู้จักสอนตัวเองให้อยู่ในพระธรรมวินัย
ให้เป็นก่อน ถ้ายังรักษาตนเองให้พ้นจากอันตรายไม่เป็น

การจะไปรักษาพระพุทธศาสนา การจะไปตอบแทนคุณ
ญาติโยมไม่มีทางทำได้ดี ต้องรู้จักวิธีที่จะรักษาความเป็น
เพชรของเราไว้ไม่ให้กลายเป็นขยะก่อน จึงจะไปทำหน้าที่
ครูสอนศีลธรรมได้

เมื่อเราฝึกทั้งหยาบและละเอียด คือ มีทั้งความรู้
และปรับปรุงแก้ไขนิสัยตนเองได้ดีแล้ว การจะก้าวเข้าไป
เป็นครูสอนศีลธรรม อย่าเพิ่งไปมองอะไรไกลเกินตัว การ
ทำหน้าที่ของครูสอนศีลธรรมอย่างแท้จริงนั้น คือ การฝึก
อบรมคนในทิศ ๖ ให้เป็นคนดี

เราเรียนนักธรรมมาแล้วว่า หน้าที่พระภิกษุโดย
เบื้องต้นมี ๒ ประการ

หน้าที่ข้อแรก คือ ฝึกฝนอบรมตนตามพระธรรม
วินัยอย่างเคร่งครัด

หน้าที่ข้อที่สอง คือ สั่งสอนอบรมประชาชนในสังคม
ให้มีศีลธรรม

พระพุทธองค์ทรงให้หลักสำคัญไว้แล้วว่า การเผยแผ่
พระพุทธศาสนา คือ การเผยแผ่ผ่านทิศ ๖ พระภิกษุเรามี
หน้าที่เป็นกัลยาณมิตรต่อชาวโลก การที่โลกจะสงบสุข
ได้ พระเราต้องสอนให้แต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ในทิศ ๖ ให้
สมบูรณ์ โดยมีพระเราเป็นต้นแบบศีลธรรม

การที่พระพุทธศาสนาจะยืนหยัดอยู่ได้ ก็ขึ้นอยู่กับ
ว่า ทิศ ๖ ของชาวพุทธแต่ละคนมีความเข้มแข็งขนาดไหน

คนที่จะต้องไปทำให้ทิศ ๖ ของชาวพุทธเข้มแข็ง ก็คือ คน ที่อยู่ทิศเบื้องบน ซึ่งชาวโลกยกย่องไว้ในฐานะเป็นครูสอน ศีลธรรม

การเรียนในห้องเรียน วัดความรู้โดยผ่านผลการสอบ แต่การทำงานในฐานะครูสอนศีลธรรม วัดความสำเร็จโดย ผ่านการสร้างเครือข่ายคนดี ในฐานะของครูสอนศีลธรรม เราจึงมองข้ามความสำคัญของใครไม่ได้เลย แม้แต่คน งานในวัด เจ้าหน้าที่ในวัด ก็มองข้ามไม่ได้ เพราะแต่ละ คน คือทิศ ๖ ที่อยู่รอบตัวเรา

คนที่มองข้ามคนอื่น ไม่เรียนรู้การทำหน้าที่ครูสอน ศีลธรรมให้ครบทั้ง ๖ ทิศ ก็ยากจะรักษาตัวเองไว้ได้ ยาก จะทำให้พระพุทธรูปศาสนาเจริญรุ่งเรืองขึ้นมาได้ เพราะคนที่ จะมาช่วยกันรักษาพระพุทธรูปศาสนา คำจุนพระพุทธรูปศาสนา ปกป้องพระพุทธรูปศาสนาไม่ได้ตกลงมาจากท้องฟ้า แต่ว่า มาจากทิศ ๖ รอบตัวเรา

ถ้าเราปล่อยให้คนในทิศ ๖ รอบตัวเรา ไม่ต้องมาก แค่คนใดคนหนึ่ง ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระพุทธรูปศาสนา เราก็ ตกอยู่ในอันตรายแล้ว การบวชของเราไม่ราบรื่นแล้ว เรา อาจจะรำเรียนเขียนอ่านมามาก จบการศึกษามาดี แต่ถ้า ทิ้งเรื่องการทำหน้าที่ครูสอนศีลธรรมประจำทิศ ๖ เท่ากับ สอบตกโดยไม่รู้ตัว ถือว่าทำหน้าที่เบื้องต้นของพระภิกษุ ไม่สมบูรณ์

ดังนั้น เมื่อเรามีโอกาสได้บวชสามเณรมาตั้งแต่
อายุน้อย และได้บวชพระตั้งแต่อายุน้อยมาก ก็ขอให้
รู้ไว้ว่า เราโชคดีที่ไม่ต้องไปก่อบาปก่อเวรเหมือนกับชาว
โลก ไม่ต้องไปหวนรู่ไส้ตัว ไม่ต้องหาขะยะมาเก็บไว้ใน
ใจ เราก็ต้องรักษาความโชคดีของเราไว้ให้มันคง รักษา
ตัวเองให้อยู่ในพระธรรมวินัยซึ่งเป็นชีวิตพระของเรา และ
ทุ่มเทฝึกฝนตนเองไปทั้งหยาบและละเอียด คือเป็นผู้มี
ทั้งความรู้และมีศีลธรรมบริสุทธิ์อยู่ในตัว เมื่อถึงคราวจะ
ต้องทำหน้าที่ครูสอนศีลธรรม เพื่อตอบแทนคุณข้าวปลา
อาหารของญาติโยม เราก็จะรักษาความเป็นพระของเรา
เป็น และทำหน้าที่ครูสอนศีลธรรมให้แก่ชาวโลก ด้วยการ
เป็นกัลยาณมิตรแนะนำการทำหน้าที่ในทิศ ๖ ให้ชาวโลก
ได้สมบูรณ์ ความเจริญรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนาก็จะเริ่ม
แผ่ขยายออกจากตัวเราเป็นศูนย์กลางนั่นเอง

ด้วยอำนาจบุญบารมีรัศมีกำลังฤทธิ์ของพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ หลวงพ่อขออวยพรให้การบวช
ครั้งนี้ของลูกทุกรูป จะมีแต่ความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ
อยู่บนเส้นทางพระธรรมวินัยยิ่งๆ ขึ้นไป ให้เป็นขุนพล
กล้าของกองทัพธรรม แดกฉานในวิชาธรรมกาย เป็น
ผู้นำพระพุทธศาสนาและวิชาธรรมกายแผ่ขยายไปทั่ว
โลก ฝึกฝนตนเองสร้างบารมีไปกับหลวงพ่อกับหมู่คณะ
ได้ตลอดรอดฝั่ง トラบกระทั่งวันถึงที่สุดแห่งธรรม เทอญ

พระเทพวรญาณ